

[Steen.]

Berettigelse er efterhaanden naaet ud til alle de Kredse, der har med disse Forhold at gøre.

Nu foreligger Revisionsforslaget altsaa, og Ministeren har forelagt det, efter min Mening med en Række Forbedringer. Smaa-ting, kan man sige om meget af det, men det er alligevel Forbedringer af en saadan Beskaffenhed, at man med Rette vil kunne vente, at Lovgivningen paa dette Omraade vil vække overordentlig Tilfredshed hos dem, der er direkte interesseret i de paa-gældende Bestemmelser. Jeg tænker her bl. a. paa en Bestemmelse som den i § 4, 1ste Stykke, hvorefter det bestemmes, at naar et Motorkøretøj indregistreres, betales der kun for de tilbageværende Maaneder af Aaret. Hidtil har det været saaledes, at der betales for de tilbageværende Kvartaler. Det gav altid Anledning til urimelige Fortolkninger. Da Ministeren nu er paa den rigtige Vej, maa jeg alligevel bede ham tage Skridtet fuldt ud. Naar man skal have et Motorkøretøj indregistreret i de sidste Dage af Maaneden, og der er en Maaned tilbage af Aaret, hvorfor skal man saa betale for to Maaneder? Det vil blive Tilfældet efter Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Det er ikke nogen større Kunst at regne ud, hvor mange Dage der er tilbage af Aaret, det kan Administrationen meget vel gøre, det andet er urimeligt overfor de motor-kørende. Den eneste Begrundelse, der kunde gives for det af Ministeren foreslaaede, er Hensynet til, at Beregningen bliver lettere for dem, der skal foretage den.

Jeg hilser med Tilfredshed, at Ministeren har nedsat den urimelige Rente for ikke rettidig Erlæggelse af Afgiften fra 10 pCt. til $\frac{1}{2}$ pCt. Jeg vil til Forklaring og Forsvar for, at man i sin Tid indsatte Bestemmelsen om, at der skulde svares 10 pCt. i Rente, sige, at man den Gang befandt sig i en nærmest kaotisk Tilstand med Hensyn til Motorafgiftens Inddrivning, det fik Udtryk i Rigsdagens Paabud om, at de paagældende skulde bringe Afgiftsforholdet i Orden snarest muligt. Det er ogsaa lyk-kes i stort Omfang, og derfor er det naturligt, at man nu gaar ned til den beskedne halve Procent, hvorom Talen er her. Jeg maa dog sige, at denne Indrømmelses Betydning svækkes noget af, at der tilføjes, at Forhøjelsen af Afgiften dog mindst skal være 10 Kr. Det vil medføre, at den, der er ude at rejse, og som derfor af Glem-somhed eller af anden Grund kommer nogle faa Dage for sent med Betalingen, faar alligevel en Bøde paa 10 Kr. Saa har det ikke

saa meget at sige, at Procenten egentlig kun er $\frac{1}{2}$. Jeg maa indrømme, at naar det kun drejer sig om nogle faa Dages Glem-somhed, bliver Bøden, beregnet efter $\frac{1}{2}$ pCt. maanedlig, saa lille, at der neppe bliver Dækning for Udgiften ved en Paamindelse om Betaling. Paa den anden Side er 10 Kr. jo et ret stort Beløb. Derfor henleder jeg Ministerens Opmærksomhed herpaa og ud-beder mig en Udtalelse fra ham om, hvor-ledes han vil stille sig til dette. Jeg vilde være taknemmelig, hvis han vilde stille sig imødekommende ved Forhandlingen herom.

At man foreslaar at ophæve Bestem-melsen om, at Kvitteringen for modtagen Afgift skal medfølge Køretøjet, er jeg til-freds med. Jeg tror ikke, at den Bestem-melse har betydet noget, den var ikke nogen god Opfindelse af Rigsdagen i 1927. Ligeledes er jeg tilfreds med og glad ved at høre, at man allerede har administreret saaledes, at naar et Køretøj udgaar af Re-gisteret indenfor en Afgiftsperiode, tilbage-betales den Del af Afgiften, som gjaldt den resterende Del af Aaret. Ligeledes tror jeg, det er en rigtig og forstandig Foranstalt-ning at lempe, saaledes som det allerede nu sker, Afgiften for Turistvognes Ved-kommende.

Endelig har Ministeren, tro mod det Løfte, han gav i forrige Rigsdagssamling, i denne Lov indarbejdet den særlige Lov om Anvendelse paa særlig Maade af visse af de indkommende Beløb. Men der er kommet noget nyt til, som jeg ikke er meget begej-stret for. Det er det, at Ministeren nu ønsker dels, at en Del af Vejfondens Midler anvendes til Veje, der ejes af Staten, dels yderligere forlanger, at der forlods stilles til Raadighed til samme Formaal 100 000 Kr. Jeg forbeholder mig under Udvalgs-behandlingen at ønske at faa nærmere Rede paa, hvad det er for Veje, det drejer sig om, og hvilke trafikale Interesser for Al-menheden der maa siges at være knyttet til disse.

Saa kommer jeg til det Spørgsmaal, hvortil vel nok den største Interesse knytter sig: hvorledes de Beløb, der indkommer, skal fordeles mellem Amts- og Sognekommunerne. At Ministeren har bibeholdt den en Gang gældende Fordeling for de øvriges Vedkommende, kan jeg billige. En af Grundene til, at man i 1927 indsatte Bestemmel-sen om en snarlig Revision af Loven, var, at man allerede den Gang var klar over, at efter Forløbet af et vist Aaremaal, i hvilket Amterne skulde oppebære de store Beløb, her var Tale om, maatte der tilføres Sogne-kommunerne noget mere. Ministerens For-